

LIST KOMUNISTŮ A SYMPATIZUJÍCÍCH OKRESU Kladno NOVINY STOLETÉ POKROKOVÉ TRADICE

Sláva květnovému povstání: Hrdinství pražského lidu ve jménu svobody a spravedlnosti

Dne 5. května 1945 vybuchla v srdci Evropy jiskra, která se zapsala do dějin nejen jako poslední volání po svobodě, ale i jako symbol hrdého a nezdolného ducha pracujícího lidu. Pražské povstání, spontánní vzepětí obyčejných lidí proti fašistickému útlaču, představovalo vrchol českého odporu vůči nacistické tyranii — a zároveň naději na budoucnost založenou na rovnosti, míru a sociální spravedlnosti.

V tento den se ulice Prahy proměnily v bojiště, kde neprofesionální bojovníci — dělníci, tramvajáci, pošťáci, ženy i studenti — zvedli hlavu proti okupační moci, která osm let drtila jejich důstojnost. Nečekali na povely ze zahraničí, ale jednali z přesvědčení, že svoboda není dar, nýbrž právo, které si lid musí vybojovat sám. Vytvářeli barikády, organizovali domobranu a koordinovali odpor prostřednictvím Českého rozhlasu — znovu se potvrdilo, že v boji za svobodu nehrají roli hodnosti, ale odvaha a sounáležitost. (Bojů zúčastnili i četní Kladeňáci, kteří na nákladních vyjeli do Prahy, když volal rozhlas o pomoc. Kladeňští dělníci posílali bojující Praze i ukořistěný vojenský materiál, včetně pachových pěstí. Pozn Svoboda)

Toto hnutí bylo výrazem hluboce levicových hodnot — víry v sílu kolektivu, ve schopnost lidu spravovat své věci, a v nutnost postavit se tváří v tvář každé formě útlaču, ať už přichází odkudkoli. Byla to lidová revolta — nikoli jen proti nacismu, ale i proti systému, který mu umožnil vyrůst z kořenů kapitálu, nacionalismu a imperiální nadřazenosti. Obyvatelé Prahy v květnu 1945 nevolali jen po míru, ale i po spravedlivějším světě.

Nelze opomenout ani roli komunistických a dělnických struktur, které v předchozích letech tvořily páteř odboje a připravily podmínky pro to, aby se povstání rozvinulo v organizovaný odpor. Tito lidé — často bezejmenní — riskovali životy pro ideál společnosti bez vykořisťování, a jejich odvaha nese stopy skutečného hrdinství. Mnozí z nich položili své životy s vírou, že budoucnost bude patřit těm, kdo tvoří, ne těm, kdo poroučejí.

Přestože povstání nebylo vojensky vítězné v klasickém slova smyslu a do osvobozené Prahy nakonec vstoupila Rudá armáda, duch 5. května 1945 žije dál. Je to připomínka toho, že když se lid sjednotí a vezme spravedlnost do vlastních rukou, i nejmocnější útlak se může zhroutit jako domeček z karet.

Pražské povstání tak zůstává nejen národní, ale i třídní památkou. Památkou na chvíli, kdy dělníci, ženy a mladí lidé pozvedli zbraně i holé ruce ve jménu lepšího zítřku. Vzdejme jim čest — nejen slovy, ale pokračujme v jejich odkazu. Protože svět bez fašismu není možný bez rovnosti, bez míru, bez sociální spravedlnosti.

Čest hrdinům květnového povstání! Čest lidu, který se nebál postavit za vlastní svobodu!

Jan Klán, předseda KV KSČM

EU usiluje o přepsání historie a historické paměti falešným způsobem

V Evropské unii, jejíž jsme bohužel v současné době součástí, se vynakládá obrovské úsilí o úplné přepsání historie a historické paměti falešným způsobem.

V roce 2019 dokonce Evropský parlament přijal dokument s názvem *Usnesení o významu evropské historie pro budoucnost Evropy*. Dokument má číslo 2019/2819. Toto evropské usnesení zcela ignoruje roli Sovětského svazu v porážce nacistického Německa a v některých ohledech ho dokonce činí hlavním viníkem.

Proč se to děje? Protože Evropskou unii založili nacisté a evropsko-americké kartely, které vybudovaly Třetí říši. Nábor technokratů k vytvoření Evropského hospodářského společenství (budoucí EU) probíhal mezi nacisty.

Od roku 1945 investovaly americké a evropské kartely stovky miliard dolarů do dezinformační kampaně, jejímž hlavním cílem bylo přepsat evropské a světové dějiny a tím vymazat stopy své hrůzné minulosti. Tato kampaň, která zatajovala korporátní původ obou (!) světových válek, byla podmínkou třetího pokusu o dobytí Evropy, jehož jsme nyní svědky. Tentokrát prostřednictvím politických a ekonomických mechanismů a pod hlavičkou bruselské EU, ale stejnými vlivnými skupinami. A tato kampaň nabrala na obrátkách od roku 2019, kdy byl přijat dokument o nové historické paměti.

Různí »politologové« začínají oficiálně tvrdit, že Adolf Hitler zaútočil na SSSR v červnu 1941 jako preventivní opatření k zbavení Evropy bolševismu. Tito takzvaní »histo« začínají nazývat Sovětský svaz hlavním agresorem druhé světové války a o Německu začínají mluvit v tom smyslu, že de facto chránilo Evropu před bolševismem z Ruska.

V dokumentu EP je například Mnichovská dohoda zcela vynechána. A datum, 1. září 1939, kdy druhá světová válka skutečně začala invazí nacistického Německa do Polska, není nikde uvedeno. Na druhou stranu dokument zdůrazňuje, že druhá světová válka začala jako přímý důsledek paktu o neútočení mezi nacistickým Německem a Sovětským svazem 23. srpna 1939 (pakt Molotov-Ribbentrop). Jeho prostřednictvím si prý tyto dva totalitní režimy s ambicemi globálního dobytí rozdělily Evropu na dvě zóny vlivu (odstavec 2). Dokument dále vyzývá všechny členské státy EU, aby si připomněly podpis paktu Molotov-Ribbentrop (23. srpna) jako Evropský den památky obětí totalitních režimů a aby jej zahrnuly do osnov a učebnic všech škol s cílem zvýšit povědomí mladší generace o těchto otázkách (odstavec 8).

Evropský parlament rovněž žádá Evropskou komisi (v bodě 12), aby účinně podporovala (tyto nové) projekty historické paměti v členských státech a práci Platformy evropské paměti a svědomí a aby v rámci programu Evropa pro občany vyčlenila obrovské finanční prostředky na falešné přepisování historie.

To znamená, že jednotlivé vlády EU podporují demolici soch sovětských osvoboditelů s obrovskou finanční podporou EP, a to i přes protesty obyvatel.

Vladimíra Vítová, předsedkyně Československého mírového fóra

Jubilejní 135. 1. máj KSČM v Kladně byl pod vlajkami.

Česká (československá) vlajka také slavila -105 let. Vlajka provází všechny slavnostní chvíle, takže jsme s ní oslavili také Svátek práce. Kromě vlaječek obdrželi účastníci také hezká mávátká od LKŽ.

Sváteční oslava se vydařila, nejenže nemohlo být krásnější počasí, ale i kvetoucí stromy tvořily pěkný rámec našemu shromáždění. Hlavním hostem byla jednička na kandidátce pro volby do Poslanecké sněmovny ve Středočeském kraji — paní Jana Bobošíková. Byla vřele přivítána a její projev všichni účastníci ocenili. Jako další kandidátka pro volby se zúčastnila naše „okresní jednička“ Míla Vostrá. K dispozici byly petice proti zdražování dopravy ve Středočeském kraji, kterou připravili zastupitelé za KSČM.

K blížícímu se 80. výročí osvobození od německého fašismu promluvil Jiří

Kopsa. K dobré náladě přispěla kapela Prcci z Libně.

EV, foto J. Skála

Soud umožnil vykoupit se: podnikatelé v kauze Dozimetr vyvázli bez vězení

Padly první tresty v jedné z největších korupčních afér posledních let – kauze Dozimetr spjaté s hnutím STAN. A výsledek? Místo aby mafiáni zamířili za mříže, jednoduše si svou svobodu koupili. Podnikatelé Dovhomilja a Nemrah, dva z klíčových aktérů, vyvázli jen s podmínkami a peněžitými tresty. Dva a tři miliony korun za účast na systémové korupci? Pro tyto muže jde o směšné částky. Pro poctivé občany o facku.

Soud tak patrně vyslal vzkaz všem budoucím korupčníkům: kradněte sofistikovaně, mějte dobré kontakty a dost peněz – a vše vám projde.

Mnozí si teď myslí, že tento verdikt není ničím jiným než selháním spravedlnosti a zpochybním samotných základů právního státu v České republice

.Politické pozadí: STAN a šifry v kapse Víta Rakušana

Celou kauzu nelze oddělit od politického pozadí. Ve středu pozornosti se od začátku pohybuje i šéf hnutí STAN Vít Rakušan. Jakkoli se snažil distancovat, stíny zůstávají. Média již dříve upozorňovala na jeho používání šifrovaného telefonu, což vyvolalo otázky o tom, co všechno skrývá. Proč by ministr vnitra – garant bezpečnosti – potřeboval komunikovat skrze šifrované aplikace mimo běžné kanály?

K tomu připočteme podezřelé toky peněz ze zahraničí, včetně převodů přes Kypr – známý ráj pro skryté finanční operace. Propojení struktury kolem Dozimetru s vlivnými lidmi v politice naznačuje, že nejde o ojedinělý exces, ale o hluboce zakořeněný systém. **Normalizace korupce? Ne, důvod k občanskému odporu.**

Pokud trestní spravedlnost dovoluje podnikatelům vykoupení z trestního stíhání za korupci v řádech milionů korun, ocitáme se v režimu, kde je zákon vymahatelný jen pro chudé a bezmocné. Kauza Dozimetr měla být příležitostí ukázat, že Česká republika není zaostalou republikou. Místo toho ukázala, že politické a podnikatelské »elity« si mohou dělat, co chtějí – bez následků.

Je načase, aby se občanská společnost probudila a žádala nejen důsledné vyšetření všech vazeb a toků peněz, ale i politickou odpovědnost. Včetně Rakušana. Protože pokud tak neučiní teď, příště už může být pozdě.

Jan Klán

»Demokrat« Volodymyr Zelenskyj pod lupou

Americký prezident Donald Trump v minulých dnech znovu zopakoval, že jednání s ukrajinským prezidentem V. Zelenským je náročnější než jednání s V. Putinem. Není to poprvé, co se ve veřejném prostoru objevil názor, že to je právě ukrajinský prezident, který svým zatvřelým postojem brání konstruktivním debatám, jež by mohly vést k ukončení války. Nejen proto jsem v únoru v debatě s Vítem Rakušanem na CNN Prima News konstatovala, že pro mě prezident Zelenskyj není ryzí demokrat a zcela nekritický postoj Západu vůči jeho osobě na rozdíl od většiny mainstreamu a taky našich vládních zástupců nesdílím. Každý takový názor však spouští mediální vřavu v podání těch, kterým vyhovuje současný stav, kdy v našem státním rozpočtu nezbyývají peníze na nic jiného než na zbrojení. A tak jsem se k 11. výročí požáru v Domě odborů v Oděse, který vzplál 2. května 2014, rozhodla natočit video, které Zelenského ukazuje v trochu jiném světle, než jaké na něj vrhá mainstream.

Mé pochyby o Zelenského demokratických hodnotách mají kořeny ještě dávno před tím, než v roce 2019 nastoupil do prezidentského úřadu. V té době ještě herce Volodymyra Zelenského v roce vynesla do ukrajinského prezidentského křesla vlna hněvu veřejnosti, která tehdy protestovala proti politické situaci, včetně předchozích vůdců, kteří využívali zahraniční společnosti k ukrytí svého majetku. Dokumenty Pandora Papers v roce 2021 však později odhalily, že i Zelenskyj a jeho nejbližší okolí měli v té době vlastní síť offshorových společností. Z dokumentů vyplývá, že Zelenskyj a jeho partneři v televizní produkční společnosti Kvartal 95 vytvořili od roku 2012 síť offshorových firem. Tehdy společnost začala pravidelně vytvářet obsah pro televizní stanice vlastněné Ihorem Kolomojským, oligarchou, který čelí obvinění z mnohamiliardových podvodů. Dvě z těchto offshorových firem Zelenského společníci využili k nákupu tří prvotřídních nemovitostí v centru Londýna za v přepočtu 66, 48 a 45 milionů korun. Celkem tedy astronomických 159 milionů korun.

A po vstupu do politiky se pak přehlídka Zelenského pochybných praktik rozjela naplno. Třeba když v únoru 2021 nechal přerušit vysílání stanic 112, NewsOne a ZIK, částečně vlastněných Tarasem Kazakem, představitelem tou dobou největší opoziční síly, aby umlčel ty, co by si snad dovolili jeho režim kritizovat. Asi podobná demokratická praxe, jakou jsme pozorovali nedávno u nás s vypínáním webů a zřízením funkce pro Foltýna. Demokrati totiž milují, když se smí hlásat pouze jeden správný, a to provládní názor. Jak u nás, tak i na Ukrajině.

V roce 2022 pak ještě před únorovým vojenským konfliktem některá ukrajinská opoziční média uvedla, že čelí politickému tlaku ze strany Zelenského vlády. Konkrétně Volodymyr Mželskij, který řídil jednu z nejstarších ukrajinských televizních stanic, 5. kanál. Tu dříve vlastnil také bývalý prezident Porošenko, který své mediální podíly prodal na základě ukrajinského zákona z roku 2021. Mželskij prohlásil, že vláda pojala podezření o tom, že byl prodej 5. kanálu falešný a Porošenko stanici stále ovládá. Mželský pak uvedl, že v redakci 5. kanálu důsledně pociťovali tlak ze strany institucí, jako je regulátor vysílání, a byly na ně podány četné žaloby ze strany současných i bývalých poslanců parlamentu. Likvidace názorových i politických oponentů tak v podání Zelenského probíhala kontinuálně, cíleně a systematicky.

Zhruba ve stejné době, v lednu 2022, se Porošenko vrátil do vlasti, kde byl vzat do vazby na základě obvinění z nákupu uhlí z Ruska, která označoval za vykonstruovaná lidmi z okolí Zelenského. Administrativa Zelenského se od vyšetřování distancovala a uvedla, že prokuratura a soudy jsou nezávislé. Jak jinak.

Ukrajinkistka Lenka Víchová však v té době označila kauzu za absurdní. »Jedná se o dodávky uhlí z let 2014 a 2015. V té době, když byla rusko-ukrajinská válka na začátku, bylo více než devadesát procent ukrajinských tepláren závislých na speciálním druhu uhlí – antracitu. Ten se těžil na území, které v té době už fakticky okupovala Ruská federace. A ukrajinská vláda stála před rozhodnutím, odkud ho dovážet a nakupovat,« řekla v Horizontu ČT24. Ukrajina podle ní měla několik možností. »Mohla jej nakupovat v JAR – to se ukázalo jako nekvalitní, nevyhovující. Porošenko k tomu ještě tvrdí, že dokonce mělo být nakupováno přes offshore společnosti. Nebo mohla nakupovat toto uhlí u Ruské federace...,« dodala.

Mimochodem víte, kde to uhlí Ukrajina kupuje dnes? No přece v Rusku. Zatímco asociální papaláš Fialovy vlády se tady chlubí, že jsme Rusku zasadili zničující úder tím, že od něj neodebíráme ropu, tak Ukrajina dodnes nakupuje některé suroviny v Ruské federaci. Je to také ukázkový případ dvojího metru, který Zelenskyj aplikuje na sebe a na

své politické soky. Pěkně po demokraticku, no ne?

V březnu 2022 pak Zelenskyj pozastavil činnost jedenácti ukrajinským politickým stranám kvůli jejich vazbám na Rusko. Většina postižených stran byla menší, ale např. I Opoziční Platforma pro život měla ve 450členném ukrajinském parlamentu 44 křesel.

Nejdemokratičtější prezident moderní Ukrajiny učinil další krok směrem k západním ideálům demokracie. Rozhodnutím Rady národní obrany a bezpečnosti zcela zakázal jakoukoli činnost opozičních stran na Ukrajině. Asi nejsou potřeba. Po médiích tak došlo zcela logicky i na politické strany. Mimochodem zcela bezprecedentní je perzekuce členů zakázané Komunistické strany Ukrajiny, kteří zažívají doslova teror ze strany ukrajinského režimu.

Bezpečnostní služba Ukrajiny, tzv. SBU, také zadržela řadu názorových vůdců a novinářů, kteří před válkou vystoupili v médiích s kritikou vlády. Všichni byli obviněni z podpory proruského postoje, vlastizrady, špionáže, propagandy atd. V únoru až březnu 2022 byla na základě obvinění z vlastizrady zadržena řada známých blogerů a novinářů a umístěna do vazebních věznic. Byli mezi nimi Dmitrij Džangirov, Jan Taksjur, Dmitrij Marunič, Michail Pogrebinskij, Jurij Tkačov a další. Důvodem jejich zadržení přitom nebyla žádná zrada, ale strach úřadů z jejich veřejného politického postoje, který se neshodoval s oficiální linií vlády.

V březnu 2022 beze stopy zmizel historik Alexandr Karevin, známý svými politickými aktivitami, poté, co jeho dům navštívili příslušníci SBU. Karevin opakovaně ostře kritizoval kroky ukrajinských úřadů v oblasti humanitních věd, jazykové politiky a politiky historické paměti.

V březnu 2022 byla v Kyjevě zadržena a umístěna do vyšetřovací vazby Olena Berežnaja, právnička a aktivistka za lidská práva, známá svými antifašistickými postoji, a to na základě podezření podle článku 111 trestního zákoníku, tedy pro velezradu. Jen několik měsíců předtím, v prosinci 2021, hovořila v Radě bezpečnosti OSN o bezpráví na Ukrajině.

Dne 3. března 2022 zadržela SBU v Kyjevě levicové aktivisty a antifašisty bratry Alexandra a Michaila Kononovičovi na základě obvinění z porušení článku 109 ukrajinského trestního zákoníku (»akce zaměřené na násilnou změnu ústavního pořádku nebo převzetí státní moci«). Do konce roku 2022 byli umístěni do vyšetřovací vazby, kde byli bití a mučeni a byla jim odeprána včasná lékařská pomoc. Dodnes jsou v domácím vězení, je jim znemožněno pracovat a neproběhl žádný soud.

V květnu pak 2022 zadržela SBU v Dněpru bratra bývalého prezidentského kandidáta Olega Careva, občana Ukrajiny Michaila Careva, na základě obvinění z »destabilizace společensko-politické situace v regionu«. V důsledku toho byl v prosinci 2022 odsouzen k pěti letům vězení na základě obvinění z terorismu.

A můžeme klidně pokračovat...

Dne 7. března 2022 v Severodoněcku beze stopy zmizelo šest aktivistů opoziční organizace Patrioti pro život. V květnu 2022 jeden z vůdců neonacistického praporu Azov Maxim Zhorin zveřejnil na internetu fotografii jejich mrtvých těl a tvrdil, že »byli popraveni« a že jejich vražda souvisela s jejich politickými názory a byla provedena polovojenskými strukturami. Dne 12. ledna 2023 byl zadržen a umístěn do vyšetřovací vazby Sergej Titov, obyvatel města Belaja Cerkov, poloslepý a postižený člověk s duševní chorobou. Byl prohlášen za »sabotéra«. Dne 2. března 2023 bylo oznámeno, že ve vyšetřovací vazbě zemřel.

Za šíření politického obsahu na internetu, který úřady považovaly za zakázaný, byly na dnešní Ukrajině stíhány již stovky obyčejných lidí. Úřady přísně kontrolují informační prostor Ukrajiny včetně internetu. Jakékoli osobní zveřejnění občanů o chybách na frontě, o korupci mezi úřady a v armádě a o lžích úředníků je prohlášeno za trestný čin. Takové osoby, stejně jako blogeré a správci kanálů na telegramu, jsou vystaveni šikaně ze strany policie a Bezpečnostní služby. Často proto, že informovali o pravdě, která se však ukrajinskému »demokratickému« režimu zkrátka nehodila.

V září 2023 pak Zelenského čistky ještě přitvrdily. Ve vazbě skončil kvůli obvinění z podvodu a praní špinavých peněz jeho bývalý šéf, již zmíněný oligarcha Kolomojský. Ten byl mimo jiné vlastníkem televizního kanálu 1+1, na němž Zelenskyj vystupoval v seriálu *Sluha národa*, který pak dal jméno i jeho politické straně. I po zvolení prezidentem v roce 2019 zůstával Zelenskyj s Kolomojským v úzkém kontaktu. Za tehdy již stíhaným oligarchou létal do švýcarského a izraelského exilu. Porošenko, který oligarchu už v roce 2015 zbavil postu dněpropetrovského gubernátora, Zelenského přímo označoval za Kolomojského loutku.

No a letos v únoru se Zelenskyj rozhodl uvalit další sankce na svého předchůdce a dlouholetého politického rivala Porošenka. Tento tah přišel po tlaku Američanů i Rusů na uspořádání voleb na Ukrajině. Sám Porošenko, který by se volebního klání zúčastnil, sankce označil za »politicky motivované« a »protiústavní«. Zelenskyj naopak za ochranu suverenity i obnovu spravedlnosti.

Tak co, pořád vám Zelenskyj přijde jako ukázkový příklad demokrata?

Kateřina Konečná, předsedkyně ÚV KSČM a europoslankyně

Exprezident Klaus vydává knihu k 80. výročí konce II. světové války a varuje před přepisováním historie

Exprezident České republiky Václav Klaus pokřtil svou novou knihu *Od Beneše po Ukrajinu*, kterou napsal u příležitosti 80. výročí konce II. světové války. Knihu vydává Nakladatelství Olympia.

Autor k jejímu vydání uvádí: »V našem dnešním politickém klimatu, jak domácím, tak zahraničním očekáváme masivní pokusy zneužít květnové výročí konce druhé světové války k další fázi přepisování historie, což je věc, která se nás osobně, našich rodin i celé naší země velmi týká. Není to jen jedno z politických témat. Je to zásadní otázka naší budoucnosti. Úkolem nás všech je bránit pokračujícímu pootáčení či přepisování historie, které vnímám velmi citlivě a kterého se – alespoň my starší – jako občané této země bojíme. Nejde mi o druhou světovou válku jako takovou. K ní už nic nového určitě neřeknu, a ani o to neusiluji. Ta už je minulostí. Minulostí však není její stále se posouvající interpretace.«

Exprezident Klaus zároveň přiznal svůj strach o osud naší země v rámci Evropské unie. »Přiznávám, že mám obavu o naši zemi, o zajištění její budoucí existence v dnešním, velmi problematickém světě, který je charakterizován popíráním instituce národního (nebo na bázi dominantního národa existujícího) státu. Jde mi o osud našeho státu a nepřeji si, abychom se v Evropské unii rozplynuli jako kostka cukru v čaji,« uvedl před křtem a prezentací své knihy.

Text i foto (pk) lportal24

Zpravodaj OV KSČM Kladno: Adresa redakce: ul. Milady Horákové 497, Kladno 2, tel.: 312 687 909, 725 646 013, 602 138 0e.mail ov.kladno@kscm.cz, WEB://http://kladno.kscm.cz ***MIČ 47 Nevyžádané příspěvky se nevracejí***